

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7473

гр. София, 23.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
закрито заседание на 23.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

като разгледа дело номер **2280** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 5 и ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на И. Н. С., с ЕГН: [ЕГН] от [населено място], подадена чрез адв. С. С., срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № ГРАМ-1638212 от 07.02.2026 г., издадена от И. П. И. – командир на отделение към СДВР, РУ 01, с която му е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „гг“ от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, за срок от 6 месеца“.

В отделна молба е обективизирано искане за спиране на изпълнението на заповедта на основание чл. 166, ал. 2 от АПК. Иска се съдът да спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение оспорената ЗППАМ. Твърди се, че веднага след спирането на жалбоподателя за проверка и издаването на процесната ЗППАМ са премахнати всички отрицателни последици от нарушението (управление на автомобил с прекратена регистрацията), като видно от приложената полица и разпечатка от сайта Гаранционен фонд за автомобила е сключена валидна ЗЗГО на 07.02.2026 г. и на основание чл. 143, ал. 11 от ЗДвП регистрацията му е възстановена. Посочва се, че жалбоподателят не е собственик на автомобила и не е имал никаква представа, че управлява МПС с прекратена регистрация.

Към искането се прилагат доказателства: застрахователна полица, разпечатка от сайта на Гаранционен фонд, както и копие от малък талон на МПС, от който е видно, че жалбоподателят не е собственик на автомобила.

С искането не се твърдят, а и не се представят доказателства, относими към вредите, които биха настъпили от предварителното изпълнение на заповедта.

Административен съд София - град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и тези ангажирани от оспорващия, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално

допустимо. Същото е направено при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ и от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно. Разгледано по същество е неоснователно.

В конкретния случай спрямо И. Н. С. е приложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „гг“ от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, за срок от 6 месеца“.

Оспорената заповед подлежи на обжалване по реда на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредбата обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, но по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 от АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – каквото е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя.

Според съдебната практика и правната теория, за значителни се преценяват вреди, които имат посочено материално изражение, а като трудно-поправими вреди, които касаят ценности като живот и здраве. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване.

В искането, с което жалбоподателя е сезирал съда, не се твърди, че предварителното изпълнение би могло причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Единствено се посочва какви са новите обстоятелства, който мотивират искането му, а именно че регистрацията на автомобила веднага е била възстановена, като в тази връзка представя доказателства.

Твърдения и доказателства обаче какво е въздействието на новите обстоятелства върху правната сфера на адресата на акта не са изложени. От жалбоподателя не се твърдят неудобства и засягане на права и интереси. Не се твърди вреда, която да може да бъде квалифицирана като значителна или трудно поправима по смисъла, вложен от законодателя.

Доводите в искането могат да бъдат определени, като такива, който касаят съществуването на спора, и не следва да се обсъждат в настоящето производство.

Ето защо изложените в искането доводи не обосновават наличие на основание за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, което да е противопоставимо на обществения интерес.

Предвид изложеното, съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на

заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното, Административен съд - София-град, III отделение, 66 - ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на И. Н. С., с ЕГН: [ЕГН] от [населено място], подадено чрез адв. С. С., за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № GRAM-1638212 от 07.02.2026 г., издадена от И. П. И. – командир на отделение към СДВР, РУ 01, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „г“ от ЗДВП – „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДВП, до решаване на въпроса за отговорността, за срок от 6 месеца“.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: